

Това писмо е във връзка съ постъпките на нѣкои софийски граждани да бѫде върнатъ Доротей въ София. Илия е Илия х. Т. Цановъ — Хр. Т. Стояновъ. (Повече подробности вж. въ архивата на Доротея въ Архивния отдѣлъ на Соф. Н. библиотека или Йорд. п. Георгиевъ, Материали по църковната борба. СБНУ, кн. XXIV, № 406—440).

32. Григорий¹⁾ до Доротея

Чакатъ отговоръ отъ София по въпроса за връщането на Доротея.

Българска ексархія.

Ваше Высокопреосвященство!

Жаль ми е, че немамъ врѣмя на широко днесъ да Ви пиша, че съмъ ималъ желаніе. Бѫдете обаче спокойны. „Ески дость душманъ олмасъ“ — тази истина повторявай често. Ще видимъ, що ще отговори Софія, па тогава ще ся порасправимъ. Поздравете всички и прощавай. 23 маја.

Вашъ Григорій

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. II. A. 56).

33. К. М. Кешовъ до Доротея въ Берковица

Намира, че Доротея е сбъркалъ, като се отказалъ отъ Софийската епархия. Въ София специална комисия разглежда дѣлото по Арабаконашкия обиръ.

Ваше Высокопреосвященство!

Има врѣме, какъ са канж да Ви пиша, нѣ като залисанъ въ повечко работи, не намирахъ врѣме; сега ма принуди приключенно-то да Ви пишъ, а тж сѫщо и поржчка-та Ви чрезъ Георгія пощаджія-та.

Ахъ! Старче, твърдѣ згрѣшихте съ тая Ваша оставка отъ Соф. митр. Вѣрвайте, че не само Ваши-тѣ привърженици наскърбихте, нѣ много села, кои произносехж съ голѣма жалостъ Ваше-то име, Доротея, като са научихж тая (за насъ) жална новина. Кадѣ останж Вашето постоянство? Да бѣхте потърпели още поне два-три месѣца и сичко щеше да са свърши въ наша полза. Жално, жално за нашъ градъ, и наистина жално, като ще са здобие съ владыка, кой-то не ще може да одговара на длѣжносты-тѣ си, нѣ божія воля, що знаемъ ны!

Новости отъ Софія нѣма нити една, съ коя да ся похвали, сички лоши до една.

Вамъ е познато вече, мысля, тая новина (укорителна за бълг. народъ), коя стала прѣди два месѣца въ Орхан. окружіе; тж сѫщо Ви е познато и комисія-та, коя дойде отъ Ц-градъ, за да испыта тая работа; и тж сега слѣдватъ да испытваш виноваты-тѣ.

Голѣма укора (спорѣдъ мене), голѣмо леке нанесохж на народъ-тѣ ни тия нехранимайковцы, а особено въ това врѣме, кога-то Ц. пр. закачи да

¹⁾ Вѣроятно сенешниятъ русенски митрополитъ.